

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

42. De Alienatione Judicij mutandi causâ facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

quoque juratis, sicut regulariter non detur in integrum restitutio. L. 1. cum sua auth. Cod. Si adversus venditionem datur tam nonnunquam ex causâ novâ, vel noviter emergente, quæ tempore prestiti jura menti non fuit prævisa, nec verisimilis intentio jurantis erat, ad talem caufam se obligare, ut in cap. quemadmodum. 25. de Jurejurando dicitur, quod sponsalia etiam jurata ob mutationem notabilem supervenientem, v. g. quia sponsa deformata aut forniciata fuit, dissolvî possint.

Utrum autem minor restituatur adversus suam confessionem, si v. g. sponsalia, matrimonium, delictum aut debitum, antequam hæc contra eum legitimè probarentur, ultrè confessus sit, diversa sunt DD. sententiæ, ut videre est apud Sanch. d. lib. 7. disp. 152. num. 17. Fach. Lib. 1. Controv. cap. 72. Affirmantium fundamentum est in L. certum. 6. §. penult. ff. de Confess. ubi dicitur, minorem a confessione suâ restituendum. Mihi magis placet, minorem non aliter restitui, quam si prius docuerit saltem ex præsumptionibus urgentibus confessionem ex errore processisse, aut ex mente vel alio gravi respectu aut præcipitantia juvenili fallum dixisse, atque ita intelligo text. in d. §. penult. Ratio mihi videtur: quia minoribus non subvenit ex eo præcisè, quod laeti sint, alias deberet eis subveniri, tametsi per legitimas probationes convicti, vel ob calum fortuitum damnum acciperent, sed si contra Justitiam laeti sint. L. verum. 11. §. 4. ff. de Minoribus: non laeditur autem contra Justitiam, qui verum, quod in conscientia tenebatur dicere, edixit. Deinde minorem adversus confessionem veritatis restituere, esset nihil aliud, quam ei dare mentiendi & litem protelandi occasionem, quod utique rationi & æquitati non correspontet.

TITULUS XLII.

De alienatione Judicij mutandi causâ facta.

SUMMARIÆ.

1. Inter causas restitutionis in integrum ejusdem judicij mutandi causâ.
2. Quæ actio propriæ competit.
3. Rebus litigiosis alienatio, quia per se nulla est, non diget hoc remedio.
4. Notabilia in hac materia de Jure Canonico.

Inter causas restitutionis in integrum iam hæc est: si adversarius rem super conveniunt posset, ante acceptum in eum dolio male alienari in personam tentiorem, vel quæ sit alterius soni, actori duriorem item constitueret. Pp. pterea sicut in ff. & Cod. post Tit. De integrum. restitutione, hæc rubrica ponitur etiam fecit Decretalium Compilatio merito ante initium processus judicantur: quia, ut dictum, ante acceptum dicum plerisque hæc alienationes in fidem sunt; cui speciali Juris remedio occurrunt, æquum fuit.

Si igitur pro re alienata personaliter competit, v. g. ex empto, donato, locato, &c. tunc quia actio personalis contra eum possessorum, cum quo nihil contrahitur, non datur. Prætor æquitate motus concessit actionem in factum contra alienatum ad consequendum id, quod suâ inter rem alienatam non fuisse. l. 1. & passim. b. t. Si realis fuerit actio rei vindicationis, liberum est actori, an eam contra possidere, vel contra alienantem, qui dolo de possidere, & ideo fictione juris pro posse habetur, intentare velit. l. un. Cod. Nihil quoque impedit actionem rem contra possidorem, & personali facili-